

overtræde Lovene, saa vi komme nok ud af den Ting.

Hvad angaar den ærede sidste Talers Bemærkninger, vil jeg gøre opmærksom paa, at vi have allerede en Bevilling til Regimentsforeninger, altsaa til de øvrige Garnisonsbyer, til Raadighed, og for saa vidt der i det kommende Finansaar fremkommer Andragender fra de forskellige Garnisoner, ville de blive imødekomne, selvfølgelig forudsat, at vedkommende Foreninger underkaste sig de samme Vilkaar, som der her kan være Tale om. Det har hele Tiden været og er fremdeles min Hensigt at skabe de bedst mulige Vilkaar for disse Funktionærer, baade i deres daglige Tjeneste, og naar de komme sammen ved mere højtidelige Lejligheder.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 168—175 til § 22 af *Forsvarsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 3 af *Forsvarsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes det *Marineministeriet* vedkommende Afsnit under Forhandling, nemlig Lovforslagets § 23 med Ændringsforslag Nr. 176—202 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 1529—34) med dertil hørende Bilag Nr. 139—159 (se Tillæg B. Sp. 1801—30).

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Der er betydelig flere Ændringsforslag under § 23, men det finansielle Resultat er ikke betydeligt, og man kan jo sige, at de enkelte Ændringsforslag for saa vidt heller ikke ere det. Der er 27 Ændringsforslag, men de angaa for den langt overvejende Dels Vedkommende Understøttelser. Den Forøgelse af Udgiften paa § 23, som er Følgen af Ændringsforslagenes Vedtagelse, er 37,000 Kr., men deraf ere de 21,000 Kr., ja, endda lidt over 21,000 Kr., en Følge af den af mig før omtalte Henflytning fra Finansministeriet til Krigs- og Marineministeriet af 3die Revisionsdepartements 3die Kontor; dette Kontor skal henlægges under Marineministeriet. Det er Ændringsforslagene under Nr. 176 og 177.

Saa er der en lang Række af Æn-

dringsforslag, der omhandle Understøttelser. Jeg skal heller ikke komme ind paa at omtale dem, ikke en Gang nævne, hvilke Numre det er, men kun gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslaget under Nr. 200, om hvilket der nemlig ikke er Enighed indenfor Udvalget med Ministeren. Det er derfor nødvendigt, at jeg siger et Par Ord til Oplysning om dette Ændringsforslag.

Det drejer sig, som det vil ses af Bilagene under Nr. 158, om Understøttelse til en fhv. Baadmand paa Klitmøller Redningsstation Christen Bak Madsen. Under en Øvelse kæntrede Redningsbaaden, han kom derved til Skade, og der blev saa tilkendt ham en Erstatning. Den blev fastsat til 225 Kr., og det Ændringsforslag, hvorefter disse 225 Kr. blev indførte paa den paagældende Konto paa Finanslovforslagets § 23, blev stillet ved 2den Behandling af Finanslovforslaget og var tiltraadt af samtlige Udvalgets Medlemmer og blev vedtaget her i Tinget. Denne forhenværende Baadmand ved Redningsvæsenet havde enkelte af Finansudvalgets Medlemmer en ualmindelig Sympati for, jeg ved ikke af hvilken Grund; men det vedrører jo ikke denne Sag, og det kan jo ogsaa være meget prisværdigt. De paagældende Medlemmer fandt, at disse 225 Kr. vare en noget lav Understøttelse, ja, jeg skal egentlig sige Invalideforsørgelse; for Sagen er den, at Redningsmandskabet i Henhold til de gældende Love har Ret til Invalideforsørgelse i Overensstemmelse med de Regler, der gælde for Invalideunderstøttelse. Marineministeriet havde været saa forsigtigt, kan man gerne sige, at lade Invalidebestyrelsen afgive en Erklæring ogsaa over den Understøttelse, der vilde være at yde til denne Redningsmand, og altsaa ere de 225 Kr. aarlig fastsatte efter Forhandling med og paa Grundlag af Erklæringen fra Invalidebestyrelsen. Der var, som sagt, heller ikke nogen, der ved 2den Behandling fandt sig foranlediget til at kritisere denne Fastsættelse.

Som jeg nævnede før, var der i Finansudvalget hos enkelte Medlemmer megen Sympati for, at denne Mand skulde have noget mere. Under de Forhandlinger, der førtes med Forsvarsministeren, udtalte denne, at det vilde have ret farlige Konsekvenser, om man gik ind paa at forhøje en Invalideforsørgelse, der var fastsat efter, hvad der i Overensstemmelse med Lovene kunde ydes i Henhold til den Skade, som vedkommende havde lidt; men naar der var Sympati for, at Manden skulde hjæl-